

i 1910 8,3 Millioner, i 1911 8,2 Millioner, i 1912 ligeledes 8,2 Millioner og i 1913 10,7 Mill. Tdr. Men i Fjor, da vi havde en saa særlig stor Kartoffelavl, var der en mindre Udførsel af Kartofler end f. Eks. Aaret i Forvejen, og hele vor Kartoffeludførsel i 1913 beløb sig da kun til 139,000 Tdr. Men det ligger dog ret nær, at naar vi i det Aar, hvor vi havde en ekstraordinær god Kartoffelavl, ikke havde mere at udføre end 139,000 Tdr., vil det være ganske urimeligt at udføre Kartofler her fra Landet nu, da man maa savne en hel Mængde Raastoffer til Landbruget, som man ellers faar fra Udlandet. Under disse Forhold er det nødvendigt at bevare Kartoflerne her i Landet baade til Menneskeføde og til Føde for Dyrene. Udførselen er i det hele taget lidet betydende og meget svingende. I 1908 udførtes der 44,000 Tdr., i 1909: 63,000 Tdr., i 1910: 108,000, i 1911: 403,000, i 1912: 216,000, men i 1913, da vi havde den særlig gode Kartoffelavl, blev der, som sagt, kun udført 139,000 Tdr. Jeg antager, at den Nettopris, der sædvanlig kan opnaas for en Tønde Kartofler, der udføres, ikke overstiger 3 Kr. Deraf vil man se, at det ikke for Landbruget har nogen som helst økonomisk Interesse at faa Tilladelse til at udføre Kartofler. Men saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, ligger der i en Tilladelse til at udføre Kartofler en stor Fare for Befolkningen. Hvis det nu skulde vise sig, hvad jeg tror, at vi her i Landet ikke tilnærmelsesvis har det Brødkorn, vi skal bruge, og heller ikke kan skaffe Korn i tilstrækkelig Mængde fra Udlandet, saa har vi dog, saa længe vi bevarer Kartoflerne, disse at falde tilbage paa. Naar Brøddriserne vedbliver at være saa urimelig høje, som det er Tilfældet for Tiden og ganske sikkert vil blive det i Resten af Aaret, er det rimeligt, at en stor Del af Befolkningen maa indskrænke sit Brødforbrug, og jeg kan da ikke se rettere, end at de ikke har andet at ty til end Kartoflerne.

Det forekommer mig, at Prisreguleringskommissionen ikke har været særlig heldig med sine Foranstaltninger. Den har da i hvert Fald ikke kunnet forhindre Rugprisernes Stigning, og jeg er tilbøjelig til at mene, at som dens Sammensætning er, vil det være overordentlig vanskeligt for den at faa sit Arbejde ind i et for alle tilfredsstillende Spor, i den Forstand, at den skulde kunne yde en virkelig Garanti for, at alle blev forsynet med Brødkorn i tilstrækkelig Mængde, og at dette

kunde faas til rimelige Priser. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse, om det ikke var heldigt at faa nedsat en virkelig Provianteringskommission, der tog hele dette efter min Mening ganske overordentlig vigtige Spørgsmaal op til Løsning og det snarest muligt. Jeg tror, der er langt større Risiko ved at undlade at handle i denne Sag, end der er ved at handle hurtigt. Det er meget muligt, at man ved at handle hurtigt kan komme til at paaføre Statskassen nogle Tab, men den dermed forbundne Ulempe er i Sammenligning med den Skade, det kan forvolde, at man ikke faar Brødkorn i tilstrækkelig Mængde, for intet at regne.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tror, det ikke var unyttigt, at den Opfattelse, som forleden blev gjort gældende af det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup), at med Hensyn til Beholdninger af Korn var alt saare vel, og at vi for saa vidt kunde lade staa til, fik et Korrektiv, men jeg tror til Gængæld, at den sidste ærede Taler gik til en anden Yderlighed. Det ærede Medlem fremsatte nogle Beregninger over Landets Beholdninger af Korn, dets samlede Forbrug og dets Forbrug af Korn i Brødforn. Jeg vil gerne dertil gøre nogle faa Bemærkninger. De Tal, jeg har at fremføre, er ikke som det ærede Medlems Millioner af Tønder, men Tusinder af Tons, men Omsætningen er jo let at foretage.

Der er for i Aar foretaget en Sandsynlighedsberegning over Høstudbyttet, som vistnok ikke adskiller sig meget fra det af det ærede Medlem nævnte Resultat, idet den gaar ud paa, at man kan forvente en Kornavl af Rug og Hvede paa 567,000 Tons. Hvis man derfra regner de 67,000 som faldende væk ved Svind og Smaasød, bliver der altsaa 500,000 Tons til Rest. Med Hensyn til Forbruget opstillede det ærede Medlem følgende Regnestykke: Paa Bornholm har vi undersøgt Forholdene og er kommet til det Resultat, at der bruges 1 Tønde Rug pr. Individ, og saa drog det ærede Medlem den Slutning, at der ogsaa brugtes en Tønde Hvede pr. Individ. Nu vil jeg dog hertil sige, at i den Beretning, som Indenrigsministeriet har faaet om Forholdene paa Bornholm, siges det, at naar Forbruget af Rug paa Bornholm synes at være større, end man tidligere havde regnet det for her i Danmark, kunde det skyldes den Omstændighed, at man paa Bornholm brugte ekstraordinært meget Halvsigtebrød, og dertil medgaar mere Rug,